

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce: **I. K.**, právně zastoupen Mgr. Kateřinou Lukáčovou, advokátkou se sídlem Ostrava, Reální 172/2, proti žalované: **Policie České republiky**, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, proti rozhodnutí ze dne 24. ledna 2017, č.j. CPR-26311-2/ČJ-2016-930310-V238, **o správním vyhoštění,**

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci bylo uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 6 měsíců. Počátek doby, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byl stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území České republiky. Současně byla stanovena doba k vycestování z území České republiky do 30ti dnů od nabytí právní moci uvedeného rozhodnutí.

[2] Žalobce podal v zákonné lhůtě u zdejšího soudu žalobu proti rozhodnutí ze dne 2. ledna 2017, č.j. CPR-26311-2/ČJ-2016-930310-V238. Žalobu odůvodnil zcela shodně jako odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, a to:

- ✓ že správní orgán pochybil, když provedl zápis do cestovního pasu, kterým uvedl, že bylo vydáno rozhodnutí ve věci správního vyhoštění cizince. Toto

jednání je v rozporu s právními předpisy, když tuto skutečnost lze zaznamenat až v případě, že toto rozhodnutí nabylo právní moci, nikoli před nabytím právní moci,

- ✓ bylo porušeno ustanovení § 2 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci a z úřední povinnosti přihlédnout i k okolnostem svědčícím ve prospěch žalobce,
- ✓ žalovaný nerespektoval definici pojmu „zaměstnání“ vyjádřenou v ust. § 178b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen ZPC) a s odkazem na ust. § 10 zákona o zaměstnanosti, jestliže není doložena existence mzdy či odměny za práci. Žalobce přechodně pomohl kamarádovi A. H. s prací v České republice bez nároku na mzdu,
- ✓ žalobce založil za účelem podnikání společnost Budstroj Stavy s.r.o., se sídlem v Ostravě, která se nachází ve fázi založení, čímž mu vznikl závazek vůči České republice a silná vazba na Českou republiku a v České republice vidí potenciál pro zajištění výdělku pro sebe a pro svou rodinu, která žije na Ukrajině,
- ✓ vyhoštění by mělo být uděleno cizinci, který neoprávněně vstoupil na území České republiky, přičemž žalobce nepobýval v České republice neoprávněně a také nebyl zaměstnán v pracovně-právním poměru, čímž nemohl České republice způsobit jakoukoliv škodu.

Navrhl zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení a uložit žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta.

[3] Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě popřel oprávněnost žaloby, odkázal na svůj správní spis, zdůraznil úplnost zjištěného stavu věci a navrhl žalobu zamítnout.

[4] Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, vydaného pod č.j. KRPT-188813-28/ČJ-2016-070022 ze dne 13.9.2016, ve věci správního vyhoštění, potvrdil. V odůvodnění se vypořádal s námitkami uvedenými v odvolání a ztotožnil se s názorem správního orgánu I. stupně. Jmenovanému tak bylo uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. b), bod 3. ZPC. Doba, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce 6 měsíců s tím, že počátek uvedené doby byl v souladu v ust. § 118 odst. 1 ZPC stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Doba k vycestování byla stanovena na 30 dní od nabytí právní moci vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 118 odst. 3 ZPC. Ve smyslu ust. § 120a ZPC bylo konstatováno, že na cizince se nevztahuje překážka vycestování.

[5] Z obsahu správního spisu žalovaného soud zjistil, že

- dne 17.8.2016 v 9:00 hodin byla provedena součinnostní akce PČR OCP OPKPaE Frýdek-Místek v obci S. R. č.p. X, kde pracovalo 6 cizinců při opravě střech na stodole vedle budovy Farního úřadu. Mezi kontrolovanými cizinci byl i žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce pobývá na území ČR na platné polské vízum typu D s účelem udělení „cel wydania:05“ s platností

pro území Polsko. Žalobce s ostatními měl zajištěno ubytování na adrese Penzion Pod duby, Bohušov do 30.8.2016. Zjištěno, že zadržení cizinci pracují bez pracovních smluv, bez určení přesného času nástupu do zaměstnání a jejich délky pracovní doby, každý den. Cizinci uvedli, že pracují pro kamaráda A. H., který pobývá na území ČR na základě povolení k dlouhodobému pobytu s platností do 13.10.2016;

- dne 17.8.2016 bylo oznámeno zahájení správního řízení ve věci správního vyhoštění, včetně poučení, a téhož dne byl sepsán protokol o vyjádření účastníka správního řízení. Žalobce ve svém vyjádření po seznámení s podklady pro rozhodnutí uvedl, že bydlí ve městě S. ul. N. 21, na Ukrajině. Do Schengenského prostoru přicestoval 23.7.2016 linkovým autobusem Kyjev-Praha do Polské republiky za účelem práce, kterou mu zajistil kamarád z Ukrajiny. Pracovní smlouvu měl již podepsanou na Ukrajině. Když však přišli na firmu, se kterou měli sjednanou pracovní smlouvu, bylo jemu a jeho kamarádovi řečeno, že pro ně nemají práci. Proto se telefonicky obrátil na svého kamaráda A. H., kterého zná z Ukrajiny, a ten mu nabídl práci opravy chléva a on i s kamarádem ji přijal a tak pro ně přijel. Ještě téhož dne ve večerních hodinách se ubytovali v Bohušovicích. H. jim vysvětlil práci, řekl, že jim bude platit ubytování a jídlo, a bude jim dávat kapesné 5.000 Kč, což jim dal hned první den a slíbil jim hledat práci v Polsku. U A. začal pracovat až 1.8.2016. Žádnou pracovní smlouvu s ním neuzavřel. Pracoval mimo soboty a neděle každý den 10 hodin s pauzou na jídlo. Dále uvedl, že na území České republiky či Evropské unie nemá žádné osoby, kvůli kterých by ukončení pobytu bylo zásahem do soukromého a rodinného života. V případě návratu domů se obává, že by jej mohli poslat na vojnu, což nechce a zůstal by bez práce;
- do protokolu dne 17.8.2016 svědek A. H. uvedl, že bydlí na adrese O.-P., ul. P. 489/7. Je státním příslušníkem Ukrajiny a na území České republiky má povolený dlouhodobý pobyt za účelem podnikání do 13.10.2016. Na území České republiky žije společně s rodinou, tj. manželkou, synem, dcerou a jeho tchýní. Všichni jsou ukrajinské národnosti. Má zde založenou firmu Incom plus s.r.o., ale IČO nezná z paměti. Zabývá se stavební činností, většinou jde o dokončení staveb. Nemá žádné zaměstnance a na práci shání subdodavatele nebo živnostníky. Co se týká stavby ve Slezských Rudolticích, tuto zakázku obdržel od fy Ekobau Invest a.s., která sídlí někde v Opavě, ale přesně to neví. Za tuto firmu s ním dojednal zakázku nějaký pan V. L. Má rozděláno několik zakázek a od začátku je ve Slezských Rudolticích dělal sám jen on. Dne 25.7.2016 v pondělí na stavbu mu přijeli pomoci jeho kamarádi z Ukrajiny, kteří přijeli z Polska. O pomoc je požádal on, protože má více zakázek a nestihl by tuto dokončit v termínu. Bylo jich celkem šest a na staveništi pracovali dodnes. Opravuje, pracovalo jich pouze pět, poslední šestý R. S. zde zajišťoval pouze dovoz pracovníků na stavbu a zpět na ubytovnu do Bohušova. Přijeli mu pomoci, jako kamarádi z Polska, kde neměli momentálně práci a on se s nimi domluvil, že se domluví na odměně za práci později a oni souhlasili. Dával jim pouze české peníze na jídlo a také jim platil ubytovnu v Bohušově. V průběhu práce dával každému asi co tři dny nějaké peníze, takže do dnešní doby každý obdržel kolem 5.000,- Kč. Ubytovaní platí zvlášť. Jedná se o kamarády. Myslel si,

že když mu přijdou pomoci jako kamarádi a on jim za práci nebude dávat žádnou mzdu a zaplatí jim ubytování, že nebudou muset mít na území České republiky pracovní povolení z Úřadu práce. Netušil, že tito kamarádi, kteří mu přišli pouze pomoci, musí mít povolení z Úřadu práce. Kdyby toto věděl, určitě by se snažil, aby kluci založili firmu v Polsku a pak si ji zaevidovali v České republice. Teď už ví, že kluci zde nemohli pracovat u něj tímto způsobem a chce říct, že do této situace je dostal on, ale určitě ne záměrně. Všechno bylo pouze na ústní domluvě, žádnou pracovní smlouvu s nikým nepodepisoval;

- přiložena rámcová smlouva o dílo ze dne 22.7.2016 mezi zhotovitelem INCOM PLUS, s.r.o., zastoupený jednatelem A.H. a objednatelem EKOB AU INVEST, a.s., zastoupený V. L., místopředsdou představenstva s místem plnění Slezské Rudoltice;
- založeno sdělení Státního úřadu inspekce práce ze dne 7.9.2016 k provedené kontrole u subjektu INCOM PLUS, s.r.o. o obsahu, že ověřena totožnost I. K. Při příjezdu inspektorů na kontrolované pracoviště jmenovaný prováděl v pracovním oděvu přibíjení desek na krovy objektu rekonstruované stodoly, kdy bylo zřejmé, že vykonává pracovní činnost. Po vystoupení inspektorů a hlídky cizinecké policie z osobních vozidel se I. K. dal na útěk a zpět na kontrolované pracoviště jej asi po hodině přivedla hlídka cizinecké policie. Z jeho předloženého cestovního pasu bylo zjištěno, že na území České republiky pobývá na základě uděleného dlouhodobého víza, typ D. K výkonu činnosti na pracovišti nedoložil žádný pracovněprávní doklad, žádné povolení k zaměstnání, ani zaměstnaneckou kartu;
- dne 13.9.2016 rozhodl Odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort Krajského ředitelství Policie ČR dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., v platném znění, o pobytu cizinců (dále jen ZPC) o správním vyhoštění s dobou, po kterou nesmí žalobce vstoupit na území členských států Evropské unie, v délce 6 měsíců;
- v odvolání ze dne 15.9.2016 uvedl, že správní orgán pochybil, když provedl zápis do cestovního pasu, kterým uvedl, že bylo vydáno rozhodnutí ve věci správního vyhoštění cizince. Toto jednání je v rozporu s právními předpisy, když tuto skutečnost lze zaznamenat až v případě, že toto rozhodnutí nabylo právní moci, nikoli před nabytím právní moci. Dále bylo porušeno ustanovení § 2 odst. 1 a 2 správního řádu, neboť nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Dále je správní orgán při aplikaci zákonné normy povinen respektovat definici pojmu „zaměstnání“ vyjádřenou v kautele § 178b odst. 1 ZPC: *„Zaměstnáním se pro účely tohoto zákona rozumí výkon činnosti, ke které cizinec potřebuje povolení k zaměstnání, zelenou kartu nebo modrou kartu.“* Ustanovení § 10 zákona o zaměstnanosti obsahuje definici zaměstnání: *„Právem na zaměstnání je právo fyzické osoby, která chce a může pracovat a o práci se uchází, na zaměstnání v pracovněprávním vztahu (dále jen „zaměstnání“), na zprostředkování zaměstnání a na poskytnutí dalších služeb za podmínek stanovených tímto zákonem.“* Tato definice je závazná i pro správní orgán. Z výše uvedených důvodů má za nesporné, že pro naplnění hypotézy § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 ZPC je třeba dovodit naplnění všech bodů definice závislé práce v § 2 odst. 2 Zákoníku práce. K tomu konstatuje, že v rozsahu zásady vyšetřovací a zásady materiální

pravdy není doložena existence mzdy či odměny za práci. Účastník řízení uvedl při výslechu, že přechodně pomůže kamarádovi A. H. s prací v České republice, bez toho, aniž by měl nárok na mzdu, jelikož pro něj nebyla slíbena práce v Polsku, za kterou z Ukrajiny přijel. Pro tento účel měl také vydané vízum, viz uvedeno výše. správní orgán vycházel z té skutečnosti, že bylo panem A. H. a jednatelekou společnosti A.M. potvrzeno, že účastníka řízení zaměstnávali, což se nezakládá na pravdě, když z podaného vysvětlení a sdělení A. M. vyplývá, že účastník řízení pro A. H. nevykonával pracovní činnost, když tato nesplňuje hlavní definiční znak zaměstnání, a to za vykonanou práci zaměstnanci náleží mzda. A. H. vypověděl, že nestíhal s dokončením díla na stavbě v obci S. R., a proto požádal své kamarády o výpomoc s tím, že jim poskytne pouze ubytování na ubytovně, nikoliv, že jim za pomoc vyplatí mzdu. Jednalo se o přátelskou výpomoc. Jedná se o tzv. společenskou službu, která nezakládá žádný právní vztah. Účastník řízení má zájem setrvat na území ČR za účelem podnikání, když k tomuto účelu započal i právní kroky, když je společníkem ve společnosti Budstroj Stavby s.r.o., se sídlem Ostrava (která se nyní nachází ve fázi založení), čímž mu vznikl závazek vůči České republice a silná vazba na Českou republiku, když v České republice vidí potenciál pro zajištění výdělku pro sebe a pro svou rodinu, kterou má na Ukrajině, a která je momentálně ve válce a příležitosti k výdělku tak nejsou příliš možné. Nad shora uvedené má účastník řízení za to, že tvrdost zákona při rozhodování o udělení vyhoštění je i možnost členských států ze solidárních či humanitárních důvodů zmírnit, a to tak, že správní orgán může kdykoliv rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu státnímu příslušníku třetí země. Vyhoštění by mělo být uděleno cizinci, který neoprávněně vstoupil či pobýval na území České republiky, přičemž účastník na území ČR nepobýval neoprávněně, a jak je ze shora uvedeného zřejmé, také nebyl zaměstnán v pracovně-právním poměru;

- dále založen stejnopis notářského zápisu ze dne 29.8.2016 o sepsání společenské smlouvy o založení společnosti s ručením omezeným „Budstroj Stavby s.r.o.“, když mezi devíti účastníky pod č. 8 figuruje žalobce.

[6] Podle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 ZPC policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou platnosti až na 5 let, je-li cizinec na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání, nebo na území provozuje dani podléhající výdělečnou činnost bez oprávnění podle zvláštního právního předpisu anebo bez povolení k zaměstnání cizince zaměstnal nebo takové zaměstnání cizinci zprostředkoval.

[7] Podle § 89 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, je-li držitelem platné zaměstnanecké karty nebo modré karty, pokud tento zákon nestanoví jinak, a dále cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platné povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné povolení k pobytu na území České republiky vydané podle zákona o pobytu cizinců na území České republiky. Za zaměstnání se pro tyto účely považuje i plnění úkolů vyplývajících z předmětu činnosti právnické osoby

zajišťovaných společníkem, statutárním orgánem nebo členem statutárního nebo jiného orgánu obchodní společnosti pro obchodní společnost nebo členem družstva nebo členem statutárního nebo jiného orgánu družstva pro družstvo.

Právní posouzení věci samé

[8] Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nepřípustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[9] Soud po přezkoumání správních spisů dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. K jednotlivým námitkám pak soud uvádí následující:

[10] Pokud se týká prvního žalobního bodu ohledně zápisu do cestovního pasu, soud nejdříve poznamenává, že není pravdou, že žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že postup ohledně zápisu do cestovního pasu dříve, než bylo pravomocně rozhodnuto o správním vyhoštění, je v souladu se zákonem. Této otázce se žalovaný věnoval ve svém rozhodnutí na str. 4 druhý odstavec a nic takového nebylo vysloveno. Nicméně tento žalobní bod nesouvisí se zákonností přezkoumávaného rozhodnutí, a proto se jí soud v tomto řízení již dále nezabýval.

[11] K námitce třetí ohledně nerespektování definice pojmu „zaměstnání“, jestliže absentuje existence mzdy či odměny za práci. Ust. § 5 písm. e) bod 2 zákona o zaměstnanosti pro účely zákona o zaměstnanosti v případě žalobce definuje nelegální práci jako výkon práce fyzickou osobou – cizincem bez povolení k zaměstnání. V souzené věci není sporné, že žalobce povolení neměl. Pokud se žalobou domáhá nesprávného výkladu pojmu „zaměstnání“ z důvodu nedoložení existence mzdy či odměny za práci, pak je nutno odkázat na ust. § 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, který definuje závislou práci v odstavci 1 následně: *Závislou prací je práce, která je vykonávána ve vztahu nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance, jménem zaměstnavatele, podle pokynů zaměstnavatele a zaměstnanec ji pro zaměstnavatele vykonává osobně. V odstavci 2: Závislá práce musí být vykonávána za mzdu, plat nebo odměnu za práci, na náklady a odpovědnost zaměstnavatele, v pracovní době na pracovišti zaměstnavatele, popřípadě na jiném dohodnutém místě.*

[12] Definiční znaky závislé práce nově po novele zákoníku práce zákonem č. 365/2011 Sb. vyjádřil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 6 Ads 46/2013-35 ze dne 13.2.2014 se zdůrazněním rozlišení znaků závislé práce na straně jedné a podmínek, za nichž má být konána, na straně druhé, mezi které patří i povinnost poskytovat odměnu. Znaky závislé práce, které tuto odlišují od jiných ekonomických aktivit, např. mezilidské výpomoci, jsou již vyjádřené v samotném znění § 2 odst. 1 zákoníku práce:

- práce je vykonávána, nejedná se o jednorázovou či příležitostnou spolupráci,
- osobní výkon práce, vykonávání práce,
- práce je vykonávána podle zaměstnavatelských pokynů, přičemž skutečností osvědčující řídicí pravomoc zaměstnavatele může být též určování a vykazování pracovní doby,
- hospodářská závislost zaměstnance na zaměstnavateli, neboť zaměstnanec musí jednat jménem zaměstnavatele, nemůže jednat na svůj účet a získávat ze své práce jiné ekonomické výhody, než ty, jež mu poskytuje zaměstnavatel,
- vztah nadřízenosti zaměstnavatele a podřízenosti zaměstnance na zaměstnavateli.

[13] V žalobě namítaná neexistence mzdy či odměny za práci není tedy již znakem závislé práce, je jen jednou z podmínek, za nichž má být konána, proto nebylo se potřeba zabývat významem „kapesného“ ve výši 5.000,- Kč. Krajský soud se zcela ztotožnil s názorem správních orgánů, posoudily-li výkon práce žalobce na opravě budovy v obci S. R. č.p. X, jako výkon závislé práce. Žalobce práci vykonával kromě sobot a nedělí každý den v přesně určené pracovní době podle pokynu pana . H. a bylo mu přislíbeno ze strany pana A. H. zajištění další práce. Samotný příslib uzavření pracovněprávního vztahu v budoucnu, či obstarání práce v budoucnu, je rovněž naplnění vztahu podřízeného vůči zaměstnavateli.

[14] Krajský soud nepřisvědčil žalobě v tvrzení, že správní orgány nezjistily skutkový stav věci a nezabývaly se i skutečnostmi ve prospěch žalobce. Z obsahu správního spisu je zcela zřejmé, že správní orgány si pro své rozhodnutí opatřily dostatečné podklady a rozhodnutí tak vychází z úplně a přesně zjištěného skutečného stavu věci. Pro uložení správního vyhoštění podle [§ 119 odst. 1 písm. b\) bod 3 zákona o pobytu cizinců](#) postačuje, pokud cizinec naplní jednu z podmínek v tomto ustanovení uvedených. V případě žalobce správní orgány shledaly, že byl na území zaměstnán bez povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání.

[15] Soud se neztotožnil ani s názorem, že překážkou pro udělení správního vyhoštění je i založení společnosti Budstroj Stavy s.r.o., se sídlem v Ostravě, která se nachází ve fázi založení, když žalobce chce podnikat, čímž mu vznikl závazek vůči České republice a silná vazba na Českou republiku a v České republice vidí potenciál pro zajištění výdělků pro sebe a pro svou rodinu, která žije na Ukrajině. Samotné založení uváděné společnosti nemůže popřít jeho nelegální práci výše uvedenou. Pokud si snad žalobce domýšlí, že založením společnosti by došlo k nepřiměřenému zásahu do jeho soukromého a rodinného života, pak soud i v posouzení této otázky odkazuje na správnou úvahu žalovaného, že u žalobce s ohledem na krátkou dobu pobytu na území České republiky, bez jakékoliv rodinné, kulturní, sociální či ekonomické vazby, se nemůže jednat o zásah nepřiměřený. Dle názoru soudu pouhé zakládání společnosti v žádném případě nelze považovat za silnou ekonomickou vazbu. Správní orgány se náležitě zabývaly dopady do soukromého a rodinného života žalobce ve smyslu ust. § 174a ZPC.

[16] S ohledem na popsaná zjištění bylo podle názoru krajského soudu napadené správní rozhodnutí vydáno v souladu se zákonem, neboť není pochyb o tom, že žalobce naplnil skutkovou podstatu ustanovení [§ 119 odst. 1 písm. b\) bod 3 zákona o pobytu cizinců](#).

[17] Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

[18] Výrok II. a III. tohoto rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s tím, že úspěšný žalovaný se náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 11. dubna 2017

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně